

Сарнен. новини. – 2002. – 18 лип. – С. 2

Словничок-жартівничок

Маховик – диригент
Пройдисвіт – мандрівник
Подробиця – м'ясорубка
Оперета – пральна машина
Кадриль – відділ кадрів
Завивка – сирена
Мисливець – філософ
Гуртовня – дискотека
Печериця – первісна людина
Тортура – солодкоїжка
Стрижень – перукар
Медпункт – пасіка
Водолій – пожежник
Рояль – вулик
Полярник – агроном
Дитвидав – пологовий будинок
Обліпіха – дошка оголошень
Підводник – їздовий
Запіканка – пляж
Соната – спальня

Михайло Кика

Сарнен. новини. – 2002. – 18 лип. – С. 2.

САМОТНІСТЬ

І хата вже боком, і призьба крива,
І дах від дощу протікає.
Та дякує Богу бабуся - жива!
Хоч сил уже зовсім не має.
Радіє старенька прихистком своїм,
Тримає порядок в оселі.
Що холодно взимку, та годі вже з тим, -
В кожусі лежить у постелі.
Як сонце в віконце дарує тепло,
Радіє йому покоївка.
Бо хата її вже одна на село,
Де замість підлоги - долівка.
Та й з виду сама, як ікона свята, -
Минуло уже дев'яносто.
А діти заможно живуть у світах
І рідко збираються в гості.
Хотіли матусю віддати в приют,
Щоб клопотів більше не мала.
Та немічна хоче померти отут,
Вже й місце собі підшукала.
- А старість - не радість, - говорить вона. -
Навіщо комусь мої біди.
Допоки ще зможу - побуду одна,

А вмру - поховають сусіди.
На свято у церкві вона з усіма
Уклінно помолиться Богу.
А так, день за днем - лиш самотність нудна,
І думи сумні, і тривоги.
Михайло Кика

Сарнен. новини. – 2002. – 18 лип. – С. 2

СКАЖИ МЕНІ

Скажи мені, скажи,
Хіба ми вже чужі?
Невже пропали наші почуття?
Чом замість всяких чвар
Не пити нам нектар
Щасливого подружнього життя?
Скажи мені, скажи,
Мене приворожи.
Твої слова - мені найкращі ліки.
І хоч ти у журбі,
Не зрадив я тобі,
Бо поєднали ми серця навіки.
Скажи мені, скажи,
Де край тої межі?
Все поміж нами сталося так чого?
Скажи мені, скажи
І вірність збережи
До подиху останнього свого.

М. Кика

Сарнен. новини. – 2002. – 18 лип. – С. 2.

ДИВО -"МІВІНА"

Коли ви в дорогу кудись спішите
Й цінується кожна хвилинка,
То диво-пакетик в окріп кладете –
Й за мить вас частує - "Мівіна".
Креветочна, куряча, м'ясна і грибна...
Експрес-харчування перлина!
Усім до вподоби сьогодні вона –
Швидка і доступна – «Мівіна».
Її любляють дорослі й малі :
Школяр, і студент, й балерина...
У кожному місті й кожному селі
Повсякчас у пошані – «Мівіна».
Пишатися може продуктом таким
Нині вся Україна:
Якщо ж ви бажаєте виграти приз
(А це телевізор, машина...)
Для вас підготує приємний сюрприз
Цікава газета «Мівіна».
Купуйте, смакуйте! Читайте! Пишіть!
(Фортуна всміхнутись повинна!) І вас
Обдарує у зоряну мить

Сарнен. новини. – 2012. – 4 жовт. – С. 6.

Присвячую всім ветеранам педагогічної ниви, але передусім — моїй колезі по предмету, вчительці Любиковицької ЗОШ І-ІІІ ступенів Марії Рудичик.

...І летять, летять в небі журавлі.

Дзвоник, ніби кличе в молоді літа.

Пісня «Вчителько моя»

Останній дзвоник

На мелодію пісні «Ходить осінь у Косові»

Сонечко ласкаво нам
З неба посміхається,
І дарує радість всім
Кожну мить.
Нині (ім'я та по батькові)
З школою прощається,
їй (йому) шкільний останній
Дзвоник продзвенить.
Ваші скроні інеєм
Рясно посріблилися.
Жаль, але літа біжать
До зими...
Вже відпрацювали Ви,
Вже Ви відтрудилися,
Всежиття-буття
Пробігло між дітьми.
Ваш урок у пам'яті
Кожного зостанеться,
Бо були Ви світочем
Знань в селі.
Люба наша вчителько,
Дорога наставнице,
(Любий наш учителю,
Дорогий наставнику)
Вас шанують
І дорослі, і малі.

Михайло КИКА